

TILKENDEGIVELSE

i Afskedigelsesnævnets sag nr.: 20091171

Dansk Metalarbejderforbund

for

A

mod

TEKNIQ

for

DELPRO A/S

Sagen blev mundtligt forhandlet den 16. april 2010 med fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som nævnsformand og opmand.

Der blev afgivet forklaring af A, tidligere tillidsrepræsentant Anders Andersen, tidligere sikkerhedsrepræsentant Peder Emil Jespersen, arbejdsleder Thomas Hoberg og ressource- og tilbudskordinator Henrik Vinther Kjeldsen.

Klager har nedlagt påstand om, at virksomheden til A skal betale en godtgørelse svarende til 52 ugers løn, subsidiært et mindre beløb, for usaglig afskedigelse, jf. Hovedaftalens § 4, stk. 3.

Indklagede har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen angår afskedigelsen af A, der er 62 år og har været ansat i virksomheden i 39 år.

Den 30. oktober 2009 blev A opsagt begrundet i virksomhedens manglende ordretilgang og deraf dårlige økonomiske situation. Han blev samtidig fritstillet.

A, der oprindelig er uddannet skotøjsarbejder, blev i 1970 ansat i den daværende virksomhed. Han stod for vedligeholdelse og sikkerhedseftersyn af virksomhedens værktøj samt lagerstyring og gik i det hele taget til hånd, hvor der var brug for ham.

Som følge af virksomhedens økonomiske situation blev det i 2009 nødvendigt at lægge flere afdelinger sammen, og en stor del af medarbejderne blev opsagt. Grundet de heraf følgende omstruktureringer forsvandt størstedelen af As hidtidige arbejdsopgaver. Det var virksomhedens vurdering, at der fremadrettet ikke ville være jobfunktioner, som han kunne bestride svarende til en heltidsstilling, og han blev derfor opsagt.

Virksomheden havde tilbudt A at gå på deltid eller arbejde på konsulentbasis. Han ønskede imidlertid at fortsætte som hidtil indtil sit 40 års jubilæum i august 2010 og ville først derefter gå på pension.

Der har ikke, mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet, kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres – uden kendelse – i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at virksomheden på opsigelsestidspunktet befandt sig i en økonomisk kritisk situation, som allerede havde krævet adskillige afskedigelser.

A havde på opsigelsestidspunktet 39 års anciennitet og falder derfor ind under den i Afskedigelsesnævnets praksis opstillede 25 års-regel, således at det herefter er virksomheden, der skal godtgøre, at det var påkrævet at afskedige ham som sket.

Kerneområdet for As arbejde var forsvundet i takt med indskrænkningerne i medarbejderstaben og de dermed forbundne strukturændringer. Der var derfor ikke længere behov for hans servicefunktion, og således som virksomhedens drift nu er blevet struktureret, havde det heller ikke været muligt at omplacere ham.

Det forhold, at A efter opsigelsen selv har skaffet sig arbejdsopgaver hos mulige kunder til virksomheden, kan ikke tillægges betydning for afgørelsen.

Der er herefter ikke grundlag for at fastslå, at afskedigelsen selv under hensyntagen til As lange anciennitet var udtryk for vilkårlighed eller var baseret på usaglige hensyn, og påstanden om frifindelse tages derfor til følge.

Klager skal betale opmandens honorar.

København, den 28. april 2010

Poul Sørensen